

RADIO CENTER, d. o. o.
Železna cesta 14
1000 Ljubljana

**Agencija za komunikacijska omrežja
in storitve Republike Slovenije**
Stegne 7
p. p. 418
1001 Ljubljana

Svet za Radiodifuzijo
Stegne 7
1000 Ljubljana

Maribor, 30. 6. 2014

ZADEVA: Pripombe in komentarji na javno razgrnjena dokumenta »Analiza radijske ponudbe v Republiki Sloveniji in možnosti za njen razvoj« ter »Strokovne podlage in strateške usmeritve Sveta za radiodifuzijo pri določanju pogojev in meril pri podeljevanju preostalih radijskih frekvenc na javnih razpisih«

Spoštovani,

v strokovnih podlagah in strateških usmeritvah Sveta za radiodifuzijo pri določanju pogojev in meril pri podeljevanju preostalih radijskih frekvenc na javnih razpisih je moč zaslediti, da gre za razpis zadnjih štiridesetih prostih radijskih frekvenc, zaradi česar bodo prihajajoči razpisi zadnja možnost zainteresiranim izdajateljem, da pridobijo dodatne frekvence. V tem pogledu se nam zdi še posebej ključno, da so deležni vsi izdajatelji enakovredne in poštene obravnave.

Svet za radiodifuzijo (v nadaljevanju Svet) predlaga v svojih strateških usmeritvah izvedbo razpisov v treh fazah, kjer je razdelil razpoložljive frekvence v tri sklope po 12 radijskih frekvenc. Ker sta osnova za podelitev prostih radijskih frekvenc 104. in 104.a člen ZMed, je pomembno, da so razpisni pogoji usklajeni z ZMed. Tako drugi odstavek 104. člena ZMed govori: »V postopku izbire med zainteresiranimi ponudniki se upošteva... naslednja merila...«. V nadaljevanju navaja posamezna merila. Iz razlage 104. člena ZMed je tako mogoče ugotoviti, da je treba ponuditi vsem zainteresiranim ponudnikom enake pogoje za kandidiranje na vseh javnih razpisih. S tem, ko je Svet razdelil razpoložljive frekvence v tri sklope, je po našem mnenju ravnal v nasprotju z namenom zakonodajalca, saj je s postavljenimi pogoji ter načinom izvedbe razpisov onemogočil sodelovanje posameznim izdajateljem ter vrstam radijskih programov. Iz razpoložljivih podatkov Sveta je tako razvidno, da se npr. drugi sklop prostih radijskih frekvenc namenja izključno t. i. »specializiranim«

radijskim programom (Radio Ognjišče in Radio Študent) ter, da komercialni radijski programi ne bodo mogli sodelovati na tem delu razpisov. Četudi četrti odstavek 104. člena ZMed določa v dodatnih kriterijih za izbiro med zainteresiranimi ponudniki: »Pri izbiri se prednostno upošteva poseben pomen radijskih programov...«, si tega odstavka ni mogoče razlagati kot izločilni kriterij za vse tiste medije, ki ne posedujejo statusa posebnega pomena, ampak je lahko to zgolj eden izmed dodatnih točkvalnih kriterijev, ki daje radijskim postajam s statusom posebnega pomena dodatne razpisne točke. Vendar pa je potrebno tudi tu upoštevati sorazmernost z ostalimi ocenjevalnimi kriteriji na razpisih, saj v primeru nesorazmernosti med pogoji oz. v primeru izločevalnih kriterijev za posamezne vrste medijev ne moremo govoriti o enaki obravnavi vseh zainteresiranih ponudnikov za proste radijske frekvence.

V javnem interesu in v interesu poslušalcev je pestra ponudba radijskih programov, zato je namen javnega razpisa, da z jasnimi kriteriji, ki so zapisani v 104. in 104.a členu ZMed, frekvence podeli tistemu ponudniku, ki ponuja najboljši program glede na postavljene razpisne kriterije. V kolikor je že v naprej določeno, katere skupine radijskih postaj bodo deležne pozameznih prostih radijskih frekvenc, s čimer se izloči vse ostale interesente, ne moremo govoriti o enakih pogojih za vse ponudnike. Ker so kriteriji za izbiro določeni v 104. členu ZMed, je po našem mnenju predlagana usmeritev Sveta na področju javnih razpisov za proste radijske frekvence neskladna s 104. in 104.a členom ZMed. V Pogojih in merilih za kandidiranje na javnih razpisih za lokalne radijske postaje so postavljeni izbirni kriteriji, ki že v naprej izločajo posamezne interesente (na primer radijske postaje, ki oddajajo v programskih mrežah...). Zato so podane strateške usmeritve Sveta in izvedba razpisov v treh sklopih v nasprotju z ZMed in jih je potrebno oblikovati na način, da se lahko za vsako izmed prostih frekvenc poteguje vsaka radijska postaja, ne zgolj v naprej določene radijske postaje.

V kolikor bi se proste radijske frekvence podelile po predlaganih strateških usmeritvah, bi bile predvsem komercialne radijske postaje, še posebej pa radijske postaje, povezane v programske mreže, v podrejenem položaju, kar je v nasprotju z namero ZMed in zakonsko določenimi pogoji za izvedbo javnih razpisov za podelitev prostih frekvenc. Že to, da sta dva sklopa po 12 razpisanih frekvenc namenjena radijskim postajam s statusom posebnega pomena, je nesorazmerno do komercialnih radijskih postaj. Iz Pogojev in meril za kandidiranje na javnih razpisih za lokalne radijske postaje namreč izhaja, da imajo programi posebnega pomena (po ZMed poznamo naslednje programe posebnega pomena: lokalni, regionalni, študentski in nepridobitni) prednost pred komercialnimi radijskimi programi, prav tako na navedenem razpisu ne morejo kandidirati radijske postaje, povezane v širšo programsko mrežo, ki pokriva več kot 10 % prebivalstva R Slovenije. Radijske postaje, ki so danes del programskih mrež, lahko kadarkoli izstopijo iz programskih mrež in nadaljujejo samostojno radijsko pot. Postavljeni pogoji v Pogojih in merilih za kandidiranje na javnih razpisih za lokalne radijske postaje so tako diskriminatorni do teh radijskih postaj in jim ne zagotavljajo enakih zakonskih možnosti.

V strokovnih podlagah in strateških usmeritvah Sveta je mogoče zaslediti, da so zaostrenim pogojem poslovanja na trgu najbolj izpostavljene postaje s statusom posebnega pomena ter lokalne radijske postaje, zato jim je potrebno pomagati z dodatnimi prostimi radijskimi frekvencami. Takšno stališče ni odraz dejanske situacije in je kot tako brez temeljnih podlag, ki bi podpirale takšno oceno. Menimo, da navedb o slabem položaju radijskih postaj s statusom posebnega pomena ni moč posploševati, saj finančni kazalniki tem radijskim postajam po večini kažejo dobro finančno kondicijo. Le ta je v večini primerov celo boljša kot pri komercialnih radijskih postajah. Žal so se razmere na slovenskem radijskem trgu v zadnjih letih tako poslabšale, da se za preživetje bolj kot postaje s statusom posebnega pomena (te so

deležne državne pomoči v obliki programskih razpisov in sofinanciranja stroškov oddajanja...) borijo komercialne radijske postaje, majhne in velike. Zato ne sme postati samoumevno dati prednost pri podeljevanju prostih radijskih prekvenc postajam s statusom posebnega pomena. Pri ugotavljanju vzrokov za slabo finančno situacijo nekaterih radijskih postaj (s statusom ali brez njega) ter podaji ocen o splošni situaciji na slovenskem radijskem trgu je potrebno upoštevati tudi specifične pogoje na ravni posamezne radijske postaje. Tako smo marsikdaj priča vzrokom za slabo poslovanje radijskih postaj ter nizki poslušnosti radijskih postaj, ki izhajajo iz slabega vodenja takšnih postaj ter postavitvi nizkih programskih in tehničnih standardov. V teh okvirih bi bilo napačno pripisovati splošno krivdo za nastalo stanje zgolj eni strani, t. j. komercialnim radijskim postajam ter radijskim mrežam, kot to izhaja iz zadevnega dokumenta.

Ob preferiranju podeljevanja prostih radijskih frekvenc predvsem eni skupini radijskih postaj se je potrebno spomniti tudi tistih radijskih postaj, ki so v preteklosti posedovale status posebnega pomena, a so danes tipične komercialne radijske postaje in kot take tudi del komercialnih radijskih mrež. Takšen primer sta Radio Goldi, danes del radijske mreže Radio 1 in Studio D, danes del neformalne mreže Radio Aktual. O isti poti so v preteklosti razmišljali lastniki Radia Robin, a je lokalna skupnost to preprečila. Še vedno pa o tem aktivno razmišljajo na Radiu Štajerski val, Radiu Kum... V kolikor bi imele radijske postaje s statusom posebnega pomena pri podeljevanju prostih radijskih frekvenc prednost pred ostalimi interesenti, se lahko čez čas ponovi zgodba radia Goldi in Studia D, kar bi pripeljalo do izigravanja namere javnih razpisov ter bi povzročilo neenako obravnavo radijskih postaj pred istim zakonom.

Poslanstvo vseh radijskih postaj (s statusom in brez njega) je informirati, izobraževati in zabavati poslušalstvo s privlačnimi in kakovostnimi programskimi vsebinami. Tej razlagi sledi tudi Svet, s tem, ko v Operativnih načelih za oblikovanje pogojev in meril za javne razpise zapiše, da je potrebno poslušalcem zagotavljati pestro in raznoliko ponudbo kvalitetnih radijskih programov. Tudi zato ni prav, da se kar dve tretini prostih radijskih frekvenc podeli zgolj med eno petino vseh radijskih postaj v Sloveniji, pri čemer se radijske postaje, povezane v programske mreže, avtomatsko izključi iz večjega dela javnih razpisov. Svet nadalje navaja, da je potrebno pri podeljevanju prostih frekvenc slediti cilju zagotovitve programskih vsebin, ki pomembno prispevajo k zadovoljevanju programskih potreb javnosti, pri čemer manjka aktualna in strokovna analiza teh potreb. Tako se nehote poraja občutek, da temelji prenekateri ocena in odločitev Sveta na izhodiščih Sveta in Agencije iz leta 2011, medtem ko se danes piše leto 2014. Od leta 2011 se je radijski trg vendarle korenito spremenil, temu pa so sledile tudi potrebe poslušalcev!

Kot izdajatelj petih radijskih postaj se z obžalovanjem iz zadevnega dokumenta seznanjamo z namerami Sveta o poskusih omejitve možnosti pridobivanja oglaševalskih sredstev, ki so v primeru komercialnih radijskih postaj edini vir preživetja. To se še posebej nanaša na programske radijske mreže. Namesto da bi se spodbujalo kvalitetno programsko povezovanje postaj s statusom posebnega pomena ter oblikovanje dodatne konkurence na trgu, se ustvarja nekonkurenčno poslovno okolje, ki uničuje celoten radijski trg in preusmerja radijski oglaševalski denar k tujim kabelskim TV kanalom. Sklicevanje politikov in veljakov na javni interes »nacionalni interes« je v zadnjih dvajsetih letih Sloveniji v gospodarski luči povzročilo ogromno poslovno škodo. Podobno se bo zgodilo z umetnim vzdrževanjem konkurenčnega okolja in pretirano regulacijo na radijskem trgu, saj razvoja panoge ni mogoče zaježiti. Če bo do tega kljub temu prišlo, bodo posledice tovrstnih dejanj vidne še daleč v prihodnosti.

Pred dokončno potrditvijo Operativnih načel za oblikovanje pogojev in meril za javne razpise predlagamo temeljito prevetritev podanih strateških usmeritev Sveta pri določanju pogojev in meril pri podeljevanju preostalih radijskih frekvenc na javnih razpisih. Usmeritve in pogoji ne smejo biti diskriminatorni do posameznih skupin radijskih postaj in ne smejo preferirati statusov pred komercialnimi postajami in programskimi mrežami. Prav tako ne smejo preferirati neformalnih programskih mrež pred uradno registriranimi mrežami samo zato, ker Agencija v preteklosti ni opravila svojega dela. Pred dokončno potrditvijo razpisnih pogojev in meril je potrebno v okviru vseh možnosti rešiti problem slišnosti radijskih postaj ob meji z Italijo ter zagotoviti zadostno število prostih radijskih frekvenc za razbitje še delujočih neživiljenjskih »TIME-SHARE«-ov. Za ugotavljanje geografskega območja pokritosti je potrebno razmisliti o uporabi podatkov o dejanski pokritosti obstoječega in razpisnega območja pokrivanja. Prav tako je potrebno jasno opredeliti javno korist v letu 2014 ter javno korist v prihajajočih letih ob upoštevanju dejstva, da se navade in potrebe ljudi hitro spreminjajo. Predvsem pa je potrebno pred izvedbo prvega razpisa podati jasna skupna merila za razpis vseh 36 prostih radijskih frekvenc.

V nadaljevanju podrobneje komentiramo posamezne točke naših ugotovitev:

Zahteva po prednostni obravnavi izdajateljev z motnjami radijskega signala ob meji z Italijo

Ker Agencija v vseh letih ni uspela zagotoviti nemotenega oddajanja ob meji z Italijo, je nesprejemljivo podeliti proste radijske frekvence na teh območjih novim radijskim postajam, medtem ko radijske postaje, ki tam že oddajajo svoj signal, tega ne morejo opravljati z zadovoljivo kvaliteto zaradi močnih motenj iz sosednje Italije – velja tudi za primere, ki še niso bili ustrezno obravnavani in zaključeni. Tako je Radio Center, zoper katerega tečejo v Italiji tri tožbe italijanskih radijskih postaj zaradi motenja njegovih frekvenc, že pred časom zaprosil za dodatno frekvenco za odpravo motenj na področju Kopra, a je bil pri tem neuspešen, saj se je pokazalo, da je Agencija temu nenaklonjena. Podobna zgodba z neuspešnim zaključkom poskusa izboljšave slišnosti zaradi motenj se je odvila na področju Nove Gorice. Z motnjami pri sprejemu se sooča tudi naš programsko povezani izdajatelj na področju Ajdovščine, kjer namerava Agencija, kljub nedavno namerjenim hudim motnjam, vse razpoložljive uporabne radijske frekvence na področju Ajdovščine nameniti za javni razpis. Namesto da bi se obstoječ nabor prostih radijskih frekvenc porabil za odpravo problemov obstoječih izdajateljev, ki oddajajo na tem območju, se bodo tako s to namero odpirala nova potencialno zelo problematična poglavja. Zato se naj pred določitvijo končne liste frekvenc, ki bodo na razpolago za javni razpis, iz nabora izloči tiste radijske frekvence, ki lahko izboljšajo težave obstoječim izdajateljem ob italijanski meji.

Zahteva po prednostni obravnavi izdajateljev, ki še vedno oddajajo v »TIME SHARE«

S »time-share«-ingom se je na nekoliko neposrečen način v preteklosti poskušalo doseči čim boljšo zasedenost radio-frekvenčnega prostora z radijskimi programi, česar veljavna zakonodaja danes ne pozna več. Z odpravo »time-share«-a se zagotovijo bolj kvalitetni in pluralni mediji. »Time-share« povezanost radijskih postaj je v nasprotju z evropsko usmeritvijo. Zaradi različnih programskih shem, nagovarjanja različnih populacij, različnih identifikacij in posledično slabše prepoznavnosti programov združenih v »time-share«, je »time-share« način

delovanja radijskih postaj v današnjih časih neprimeren in zahteva prioriteto razrešitev. Zaradi tega pozivamo Svet in Agencijo, da prednostno obravnava odpravo »time-share«-a Radia Center Koroška in Radia Velenje. V ta namen naj soodvisnima radijskima postajama uredi združitev radijskih frekvenc na še prostih radijskih frekvencah, po uradni dolžnosti in brez razpisov, kot je bilo to izvedeno v primeru združitve »time-share«-inga radia Tempo – Radio Goldi Savinjski Val (ODRF št. 654317 z dne 4. 7. 2006).

Preferiranje programov posebnega pomena

Po zdajšnjem predlogu sta prvi in drugi krog namenjena istemu naboru radijskih postaj – postajam s statusom posebnega pomena. Takšno preferiranje radijskih postaj je v nasprotju s 104. in 104.a členom ZMed.

Specializirani programi? Alternativni programi?

ZMed ob javnih programih zavoda RTV Slovenija (ureja jih 76. člen ZMed) pozna še programe posebnega pomena, ki se delijo na lokalne (77. člen ZMed), regionalne (79. člen ZMed), študentske (80. člen ZMed), in nepridobitne (81. člen ZMed). Zakonodaja nikjer ne govori o t. i. alternativnih programih, niti ne govori o t. i. specializiranih programih, za katere se namerava razpisati kar 12 prostih radijskih frekvenc.

Usmeritve in razpisni pogoji ne smejo biti diskriminatorni do posameznih skupin radijskih postaj in ne smejo preferirati statusov oz. zakonsko nedefiniranih specializiranih tipov programov pred ostalimi radijskimi postajami in programskimi mrežami. Statusi vseh vrst še ne predstavljajo garancije, da se takšna radijska postaja v prihodnje ne bo prodala, vrnila statusa oz. postala del programskih mrež (primer Goldi, Studio D).

Povezani izdajatelji v programske mreže so neupravičeno v podrejenem položaju

Iz Strokovnih podlag Sveta izhaja, da radijske postaje povezane v programske mreže ne morejo kandidirati za vse proste radijske frekvence, s čimer so v podrejenem položaju. Predlagana ureditev je v nasprotju s 104. in 104.a členom ZMed.

Komercialnim postajam in programskim mrežam se želi omejiti vir prihodkov za njihovo preživetje

V Strokovnih podlagah Sveta z zaskrbljenostjo prebiramo namere o uvedbi omejevanja oglaševanja za komercialne radijske postaje in programske mreže, kjer se kot vzor navaja praksa iz Velike Britanije (Lunt, Livingstone 2012, 169)

Navedeno izvorno gradivo smo podrobno pregledali in ugotavljamo, da gre v britanskem primeru za drugačno situacijo in drug namen, kot je moč zaključiti iz podanega primera, ki ga Svet navaja za Slovenijo. Navedena publikacija govori o regulaciji t. i. »Community radiev« v Veliki Britaniji - posebnih mikro radiev za lokalne in druge interesne skupine, ki za svoje delovanje prejemajo tudi javna sredstva. V tem kontekstu so opisani prijemi, ki jih je uporabil britanski regulator Ofcom za »Community« lokalne radijske postaje v izogib temu, da le-te ne bi s svojim delovanjem ogrožale položaja že prisotnih komercialnih in javnih radiev. S tem

namenom se je uvedel maksimalni procentualni delež prihodkov iz oglaševanja, ki ga lahko ustvari »Community radio« na lokalnem trgu, itd.

Iz tega primera se da naučiti kvečjemu to, da Velika Britanija zelo zavzeto skrbi, da njen radijski trg funkcionira transparentno. Komercialni mediji, ki se preživljajo izključno od lastnih oglaševalskih prihodkov, so deležni bistveno ohlapnejše regulacije, medtem ko se za vse javne in »Community« servise, ki za svoje delovanje prejemajo javna sredstva, postavljajo ostrejši pogoji poslovanja.

Preferiranje izdajateljev, ki oddajajo v obliki neformalnih mrež v primerjavi z izdajatelji, ki oddajajo v okviru uradnih programskih mrežami

Strokovne podlage Sveta ob prisotnosti registriranih radijskih mrež zaznavajo na slovenskem radijskem trgu tudi prisotnost večine neformalnih radijskih mrež, ki oddajajo skupen program brez vpisa le-tega v razvid medijev (manjka neformalna radijska mreža Radio Maxi – Radio Radio). Imenujejo jih meže z neustrezno prilagojenimi radijskimi dovoljenji. Ker v Strokovnih podlagah Sveta ni nikjer uvedenih razpisnih pogojev za ta segment radijskih postaj, lahko to privede do zaključka, da teh radijskih postaj razpisni pogoji ne bodo omejevali pri pogoju prepovedi kandidiranja programov, ki so povezani v programsko mrežo, kot to velja za uradne programske mreže. Tako se lahko zgodi, da bodo radijske postaje, ki se že vrsto let izogibajo zakonodaji in ki jih Agencija iz neznanega razloga ne sankcionira, nemoteno kandidirale za proste radijske frekvence, za katere radijske postaje povezane v programske mreže ne morejo kandidirati. V tem primeru bi bilo moč sklepati, da so razlogi za zavlačevanje, pasivnost Agencije in neureditev formalnega statusa teh radijskih postaj v povečanju možnosti za uspešno kandidiranje teh radijskih postaj na prihajajočih razpisih za proste radijske frekvence.

Zahteva po razgrnitvi pogojev za vse tri kroge razpisov pred izvedbo prihajajočih razpisov

Izpeljava kakršnega koli razpisa brez predhodne jasne slike poteka vseh faz razpisov je neprimerna, saj sproža veliko dvomov v transparentnost podelitve vseh radijskih frekvenc. Šele ko bo jasno, kako se bodo podelile vse proste frekvence, je možno iti v izvedbo prvotnega koraka.

Opredelitev javne koristi

Poglaviten del Strokovnih podlag Sveta pri določanju pogojev za podelitev prostih radijskih frekvenc temelji na t. i. »javnem interesu«. ZMed ga opredeljuje, kot eno temeljnih izhodišč v svojem 4. členu. Vendar pa je opaziti, da se t. i. »javni interes« v Strokovnih podlagah Sveta velikokrat enači s programi posebnega pomena in njihovimi potrebami, kar je narobe. Tako je moč to razumeti, kot da zgolj programi posebnega pomena izvajajo t. i. »javni interes« in da zgolj slednji zadovoljujejo pravico državljanov R Slovenije do obveščanja in obveščenosti ter da zgolj slednji zagotavljajo pluralnost in raznolikost medijev in programskih vsebin..., po drugi strani pa, da komercialne radijske postaje in programske mreže ne izvajajo javnega interesa in so kot take nepomembne v slovenskem medijskem prostoru, celo škodljive za slovenski radijski prostor, saj poberejo vse oglaševalske prihodke. Takšno razmišljanje je nekonstruktivno in po našem mnenju daje napačne predpostavke za oblikovanje kriterijev za podelitev prostih radijskih frekvenc.

Dosežene stopnje pokritosti razpisnega območja (uporaba podatka območje dejanske slišnosti radijske postaje namesto podatka območje pokrivanja iz ODRF)

Za ugotavljanje območja slišnosti in posledično ugotavljanja merila dosežene stopnje pokritosti razpisnega območja (ter tvorjenje homogenosti) je v izhodiščih uporabljan način prikazovanja slišnosti radijskih postaj po območju pokrivanja iz ODRF, ki že nekaj časa sproža pomisleke. Praksa je namreč pokazala, da ima ta podatek predvsem administrativno funkcijo, s katero regulator operira v smislu zagotavljanja zajamčene kakovosti sprejema po ITU normah (v procesu ugotavljanja medsebojne interakcije posameznih postaj, kot so recimo postopki mednarodne koordinacije frekvenc) in kot tak niti približno ne odraža dejanskega območja slišnosti določene radijske postaje, ki je v večini primerov precej večje, a praviloma skoraj za vsako radijsko postajo za drugačen faktor. Zato Agencija tudi sama, v določenih postopkih, ob podatku pokritosti iz ODRF uporablja še alternativni podatek, ki mu pravi »območje dejanske slišnosti radijske postaje«. V praksi tako prihaja v razmerju med območjem pokrivanja po ODRF in območjem dejanske slišnosti med posameznimi postajami do velikih razlik (obstaja celo kar nekaj primerov, ko je območje pokrivanja po ODRF večje od območja dejanske slišnosti radijske postaje).

Ker Agencija v postopku rednega podaljševanja ODRF dovoljenja radijskim postajam po novem v ODRF vrisuje precej manjša območja pokrivanja, kot so bila vrisana v njihova izvirna ODRF dovoljenja, prihaja tudi tu do precejšnjih razhajanj podatkov med posameznimi radijskimi postajami. To pomeni, da imajo radijske postaje, ki v tem času še niso bile deležne podaljšanja ODRF, bistveno boljše pogoje za kandidiranje na javnih razpisih kot tiste radijske postaje, ki so svoj ODRF v vmesnem času že podaljšale. Zato naj Svet in Agencija pred končno odločitvijo o zadevnih razpisih izvedeta analize in simulacije na podatku »dejanske slišnosti radijske postaje« ter izpeljeta podlago za nove razpise iz teh podatkov. Le s tem bodo območja pokritosti vseh slovenskih postaj predstavljena na skupni imenovalci, kar bo omogočilo enako obravnavo vseh, ki bi se utegnili prijaviti na razpis za proste radijske frekvence in bo ustrezno zaščitilo javni interes ter izboljšalo pogoje za doseg optimalne izkoriščenosti radio-frekvenčnega spektra.

Primer: Vzemimo posamezni ODRF dovoljenji dveh mariborskih radijev – oddajnik radia Brezje 90,8 Mhz ima v svojem ODRF vrisano cono pokrivanja, za katero po izračunih Agencije, objavljenih na njeni spletni strani dne 14. 2. 2014, velja, da zajame večje število potencialnih poslušalcev od cone pokrivanja ODRF oddajnika radia City 100,6 Mhz, čeprav po drugi strani Radio City v praksi doseže neprimerno večje število potencialnih poslušalcev, če upoštevamo dejansko območje pokrivanja. Takšne anomalije lahko bistveno vplivajo na rezultate razpisov.

Sedež podjetja

Sedmo merilo za ocenjevanje prispelih ponudb, »Zagotovilo, da lokalna skupnost podpira lokalni oz. regionalni radijski program«, vsebuje določilo, po katerem lahko dobi 10 točk zgolj tisti ponudnik, katerega sedež podjetja je v občini, v katero sega območje pokrivanja radijske frekvence iz javnega razpisa. Navedeno merilo je diskriminatorno, saj ni razlogov, zakaj lokalna skupnost ne bi hotela podpirati radijskega programa, katerega sedež izdajatelja ni v njeni občini. V preteklih razpisih ni bilo takšne omejitve.

Navedeno merilo je v 104. členu ZMed opredeljeno zgolj kot dodatni izbirni kriterij v

primeru, da je potrebno med kandidati z enakim številom zbranih točk izbrati najboljšega. V tem primeru ima prednost tisti kandidat, ki ima med enakimi ali podobnimi programskimi vsebinami sedež podjetja na območju, kateremu je program namenjen.

Sedmo merilo za ocenjevanje prispelih ponudb v obliki, kot je postavljeno, povzroči, da se izdajatelji, ki izdajajo več različnih radijskih postaj, le te pa združujejo zaradi ekonomike poslovanja na eni pravni osebi, enem izdajatelju, ne morejo uspešno potegovati za razpisane radijske frekvence. Zaradi tega je tako postavljeno merilo diskriminatorno do nekaterih izdajateljev.

Večji del strokovnih podlag za izvedbo razpisov temeljij na izhodiščih Sveta in Agencije iz leta 2011, medtem ko je leta 2014 radijski trg že precej drugačen, trendi za naprej pa že dokaj jasni

Preoblikovanje radijskega trga v RS še ni v končni obliki. Trenutne razmere na trgu, prevelika radijska konkurenca ter selitev oglaševalskih sredstev na TV in internet bodo kmalu prisilile k optimizaciji poslovanja, povezovanju, osvežitvi programa..., tudi prenekatere danes še samostojne radijske programe. To velja predvsem za postaje s statusi posebnega pomena, ki imajo del sredstev za svoje poslovanje sicer zagotovljenih s strani države, vendar jim to ne bo zagotavljalo dolgoročnega preživetja. V tem pogledu menimo, da razpisi ne smejo biti namenjeni predvsem manjšini na slovenskem radijskem trgu in služiti kot »prva pomoč« za programe, ki so že sedaj privilegirani v marsikaterem pogledu. Tudi programi s statusom posebnega pomena vračajo svoje statuse in se povezujejo v komercialne programske mreže. Zato je potrebno pri podeljevanju prostih radijskih frekvenc upoštevati tudi ta dejstva.

Ostalo

Trenutno se na slovenskem radijskem trgu dogaja kar nekaj preišljenega taktiziranja z namenom čimboljšega izplena pri zadevnih razpisih, kar daje misliti, da so imeli nemara nekateri izdajatelji dostop do zadevnih gradiv že pred javno razgrnitvijo in so tako lahko pravočasno sprožili ustrezne postopke za prilagoditev svoje situacije na način, da kar najbolj ustreza predlogu razpisnih pogojev prvega kroga (primer: selitev sedeža izdajatelja, selitev radijskega programa iz ljubljanskega izdajatelja na lokalno podjetje, spreminjanje programskih deležev, oddajanje programa v obliki neformalne mreže...).

Za dodatna pojasnila smo vam na razpolago.

S spoštovanjem,

Radio Center, d. o. o.
Aleksander Žišt, direktor